

HOMILIE SACRAMENTSZONDAG H. SACRAMENT VAN HET LICHAAM EN BLOED VAN CHRISTUS

ZA 2 / ZO 3 JUNI 2018

Het mag vandaag een bijzondere dag heten, Sacramentszondag. Een feestdag die bovendien in deze streken is ontstaan. Het is de heilige Juliana van het nabije Luik geweest die aan de oorsprong van deze feestdag staat. Deze feestdag is het feest van de Eucharistie, het Sacrament der sacramenten. De viering van de Eucharistie vormt het centrum van het leven van de katholieke geloofsgemeenschappen.

Het Tweede Vaticaans Concilie doet de veelzeggende uitspraak, dat de Eucharistie "bron en hoogtepunt is van heel het christelijk leven". Zo brengt de zondagse Eucharistieviering mensen in hun verscheidenheid in gemeenschap rond Jezus samen. Zij worden gesterkt met de kracht van de heilige Geest in hun houding van geloof, hoop en liefde.

De heilige Eucharistie is ingesteld door Jezus op de avond vóór Zijn lijden, Witte Donderdag. Toen heeft Hij het brood genomen en er de woorden over uitgesproken: "Dit is mijn Lichaam voor jullie." Daarna heeft Hij de beker met wijn genomen en gezegd: "Dit is mijn Bloed, teken van het eeuwige vriendschapsverbond met jullie." Dat vierten wij in de avondliturgie van Witte Donderdag. Daarom houden wij aan het einde van deze liturgie een korte processie door de kerk en wordt het heilig Sacrament ter aanbidding op het zijaltaar uitgesteld. Er zou dus na afloop van het Laatste Avondmaal eigenlijk een groot dankfeest gevolgd moeten zijn, maar die avond stond in het teken van het naderend lijden. De dienst van Witte Donderdag sluit af met het voorlezen van de gebeurtenissen in die olijftuin. Terwijl de vrienden zich steeds door de slaap lieten meenemen, werd Jezus door angst overvallen. In volstrekte eenzaamheid onderging hij het verraad met een kus door Judas, vervolgens werd Hij gevangen genomen. En eenmaal afgevoerd, werd Hij door Petrus verloochend, die even van te voren nog zijn trouw-onder-alle-omstandigheden had bezworen. Geen reden tot feesten dus. Vandaag daarom dat uitgestelde feest.

Sacramentsdag wordt vanouds omschreven als: 'Hoogfeest van het heilig Lichaam en Bloed van de Heer'. Straks in het Eucharistisch gebed spreken we opnieuw zijn woorden over brood en beker. Maar, geloven wij het ook oprecht, met hart en ziel? Geloven wij, wanneer wij ter Communie komen, dat we echt het heilig Lichaam van Christus ontvangen? Willen wij voor het heilig Sacrament een kniebuiging of hoofdbuiging maken? Wij belijden Jezus' werkelijke tegenwoordigheid.

Op 9 juli vereren we de martelaren van Gorcum. In Brielle gedenken we negentien martelaren die vanwege het geloof in de werkelijke tegenwoordigheid van Jezus Christus in het heilig Sacrament des altaars zijn vermoord. Ze bleven trouw aan dit woord: '*Dit is mijn Lichaam en dit is mijn Bloed.*' Deze monniken bleven verder trouw aan de paus als opvolger van Petrus, plaatsbekleder van Jezus Christus. Deze landgenoten gaven hun leven voor dit katholieke geloof.

'*Dit is mijn Lichaam*'. '*Dit is mijn Bloed van het Verbond,*' zegt Jezus. Laten we opzien naar Hem wiens lichaam daar aan het kruis hangt, zie wiens bloed daar uit zijn zijde stroomt. Het gaat niet om iets, het gaat om Hem, het gaat om Jezus en het gaat om ons. Hij is er, zo concreet, zo echt, als Lichaam en Bloed, als Brood en Wijn.

Jezus is niet ver van ons. Hij leeft en Hij is één met die wereldwijde Kerk, die gemeenschap van mensen die samenkomt om te danken voor dat bijzondere geschenk dat Jezus ons naliet op de vooravond van zijn lijden. Deze kerk wil zich door Hem willen laten inspireren, begeisteren, bezielen en motiveren. Wij, u en ik, wij allen wereldwijd, wij zijn als Kerk het Lichaam van Christus door het ontvangen van het eucharistische Lichaam van Christus. Wat Jezus ons geeft is een teken dat uitdrukt hoezeer Hij zich met ons verbonden weet. We vieren hier wat we zijn: 'Lichaam van Christus.' En we ontvangen tegelijk wat we moeten worden: het Lichaam van Christus, zijn aanwezigheid in deze wereld.

Laten we Hem waardig ontvangen in dit teken, als we zo aanstonds zeggen: 'Heer, ik ben niet waardig, dat Gij tot mij komt.' Laten we Hem waardig ontvangen in dit teken, wetend wie daar bij ons komt, met wie we één worden, de bruidegom ontmoet zijn bruid. Laten we hem ontvangen met geloof en liefde, dat is het enige waar Hij op wacht. Laten we Hem ontvangen in geloof. Dat is het enige dat nodig is om Hem te herkennen. Laten we Hem ontvangen in gebed, want Hij wil wonen in ons hart en ons maken tot Gods kinderen, één van hart en één van ziel, Gods Volk, Gods Kerk, in tijd en eeuwigheid. Amen.